

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ל"ד ע"א

תקונא תמני סרי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

וְלֹא אִיהוּ כְּדָאֵי לְמִיעָאֵל לְהִיכְלָא דְמַלְכָּא, וְעָלִיָּה אֲתָמַר (דְּבָרִים כד יא) בְּחוּץ תַּעֲמֹד, וּמִלְכָּר יִהְיֶין לִיָּה בְּעוֹתִיָּה, עַל יְדֵי שְׁלוּחָא אוּ מְמַנָּא, וְאִי לָא סָלִיק צְלוּתִיָּה כְּדָקָא יָאוּת, דְּחִיָּין לִיָּה לְכָר, וְסֻגְרִין תַּרְעִין בְּאַנְפּוּי, וְעָלִיָּה אֲתָמַר (משלי א כח) אֲזַ יִקְרָאנְנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנְנִי וְלֹא יִמְצְאנְנִי.

תרגום לעברית

ובא וראה, אם אדם מעלה במחשבתו בתפלתו לשכינה, או בכל מצוה ומצוה שעושה, מיד כשדופק לפתח היכל המלך, נביא או חוזה או חכם או צדיק או חסיד, מיד כשקורא לשער, אם שכינה עולה שם, יהו"ה יענה מיד, ולא ממתין לעבד או ממנה שיפתח לו, אלא הוא ממש פותח לו, מחכיבות והאהבה שיש לו אליה, כמו חתן אל הכלה, ואם שכינה לא עולה באותה תפלה או מצוה, לא מחשיב אותו הקדוש ברוך הוא לפתח לו את היכלו, ואפלו על ידי שליח, ואינו כדאי להכנס להיכל המלך, ועליו נאמר בחוץ תעמד, ומבחוץ נותנים לו את בקשתו על ידי שליח או ממנה, ואם לא עולה תפלתו כראוי, דוחים אותו החוצה, וסוגרים את השערים בפניו, ועליו נאמר אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני.

וְהָכִי כִּד קְרָאן יִשְׂרָאֵל כָּל חַד וְחַד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּקִרְיַאת שְׁמַע אוּ בְּצִלּוֹתָא אוּ
בְּכָל פְּקוּדָא, אִם שְׂכִינְתָּא לֹא אִיהִי תַמָּן לֹא נְחִית תַּמָּן, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שְׁמוֹת כ כד)
בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ, וְתִרְגַּם אֲנִקְלוֹס בְּכָל אֲתֵר דְּאֲשִׁירִי
שְׂכִינְתִּי תַמָּן וְגוֹמֵר, דְּכִד בְּר נִשְׁ סְלִיק שְׂכִינְתָּא בְּפְקוּדִין דִּילִיָּה לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְחִית עֲלֵיהּ בְּגִינָה, וּבְגִין דָּא אָמַר הַנְּבִיא (יִרְמִיָּה ט כב), אַל יִתְהַלֵּל
וְגוֹמֵר, כִּי אִם בְּזֹאת וְהָא אֻקְמוּהוּ.

תרגום לעברית

וְכָה כְּשֶׁקוראים יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּקִרְיַאת שְׁמַע אוּ בְּתַפִּלָּה אוּ
בְּכָל מִצְוָה - אִם שְׂכִינָה אֵינָה שָׁם, לֹא יוֹרֵד לָשָׁם. זֶהוּ שְׁכָתוּב בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר
אֶת שְׁמִי אָבָא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ, וְתִרְגַּם אוֹנְקֵלוֹס, בְּכָל מָקוֹם שֶׁאֲשָׁרָה אֶת שְׂכִינְתִּי שָׁם
וְגוֹמֵר. שְׁכָשְׁאָדָם מַעֲלָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּמִצְוֹת שֶׁלּוֹ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
יֹרֵד עָלָיו בְּשִׁבְלָהּ, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר הַנְּבִיא אַל יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר, כִּי אִם בְּזֹאת, וְהֵרִי
פִּרְשׁוּהוּ.

טקסט התיקונים

וְהָכִי כִּד בְּר נִשְׁ סְלִיק שְׂכִינְתָּא בְּצִלּוֹתָא דִּילִיָּה לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא נְחִית לְקַבֵּל צְלוֹתֶיהָ, וּשְׂכִינְתִּיהָ אֶקְדִּימָתָא, לְאַפְתָּחָא לִיָּה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב
(בְּרַאשִׁית כד טו) וַיְהִי הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר, וְהִנֵּה רַבְּקָה יֵצֵאת, וְדָא אִיהוּ רָזָא דְאֻקְמוּהָ
מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, אִם שְׁגוּרָה תַּפְלָתִי בְּפִי יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהוּא מְקוּפָּל, וְאִם לֹא יוֹדֵעַ אֲנִי
שֶׁהוּא מְטוּרָה, וְטוּרְפִין לוֹ צְלוֹתֶיהָ בְּאַנְפּוּי, וּבְגִין דָּא וַיְהִי הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר,
וְלִמְלָלָא בְּצְלוֹתֶיהָ בְּשֵׁם יי', מִיָּד שְׂכִינְתָּא נִפְקַת לְגַבִּיָּה וּבְגִינָה נְחִית שְׂכִינְתָּא לְרַגְלוֹי,
הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים פה יד) צִדְקָ לְפָנָיו יִהְיֶה וַיִּשָּׁם לְדֶרֶךְ פִּעְמָיו.

וְכִּי כְּשֶׁאָדָם מַעֲלָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתַפְלָתוֹ לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד כִּנְגָד תַּפְלָתוֹ, וְשְׂכִינָתוֹ מְקַדִּימָה לְפָתַח לוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיְהִי הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְּקָה יוֹצֵאת, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁבְּאֵרוֹהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אִם שְׁגוּרָה תַּפְלָתִי בְּפִי, יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל, וְאִם לֹא, יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהוּא מְטַרְף, וְטוֹרְפִים לוֹ תַּפְלָתוֹ בְּפָנָיו, וּמִשּׁוֹם זֶה, וַיְהִי הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר, וּלְדַבֵּר בְּתַפְלָתוֹ בְּשֵׁם יְהו"ה, מִיַּד שְׂכִינָה יוֹצֵאת אֵלָיו, וּבְשִׁבְלִיו יוֹרֶדֶת שְׂכִינָה לְרַגְלוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב צֶדֶק לְפָנָיו יְהִלֶּה וַיֵּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו.

טקסט התיקונים

וְכִּד שְׂכִינָתָא אִיהִי עוֹמֶדֶת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל אֵינוֹן רַגְלִין דְּקָמַת עֲלֶיהוּ בְּגָלוּתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן, מַה יָּפּוּ פְּעָמֶיהָ בְּנַעֲלִים וְגוֹמֵר (שִׁיר ז ב), וְעוֹד מַה יָּפּוּ פְּעָמֶיהָ, כִּד יִשְׂרָאֵל הָווּ מְקִימִין שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, וְעוֹד מַה יָּפּוּ פְּעָמֶיהָ בְּנַעֲלִים, בְּזִמְנָא דְּעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְּסִינֵי, דְּעֲלִיָּיהוּ אֲתָמֵר (זכריה יד ד) וְעָמְדוּ רַגְלֵיו בְּיוֹם הַהוּא, וְעוֹד מַה יָּפּוּ פְּעָמֶיהָ בְּנַעֲלִים, כִּד קִימִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּיוֹמָא דְּדִינָא בְּצָלוּתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִינֵיָּיהוּ עוֹמֵד מְכַסֵּא דִּין וַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, בְּזִמְנָא דְּאֵינוֹן קִימִין בְּשְׂכִינָתָא בְּגָלוּתָא, וְסִבְלִין עֲלִיָּיהוּ כַּמָּה דִּינִין וְכַמָּה יְסוּרִין, דְּאָמְרִין כִּי עֲלִיָּהּ הוֹרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן טְבָחָה (תהלים מד כג).

תרגום לעברית

וְכִשְׂשְׂכִינָה עוֹמֶדֶת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל הֵם הַרְגָּלִים שֶׁעוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶן בְּגָלוּת, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ בְּהוֹן, מַה יָּפּוּ פְּעָמֶיהָ בְּנַעֲלִים וְגוֹמֵר. וְעוֹד מַה יָּפּוּ פְּעָמֶיהָ, כְּשִׁישְׂרָאֵל הָיוּ מְקִימִים שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה. וְעוֹד מַה יָּפּוּ פְּעָמֶיהָ בְּנַעֲלִים, בְּזִמְנָא שֶׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינֵי, שֶׁעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר וְעָמְדוּ רַגְלֵיו בְּיוֹם הַהוּא. וְעוֹד מַה יָּפּוּ פְּעָמֶיהָ בְּנַעֲלִים, כְּשֶׁעוֹמְדִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּיוֹם הַדִּין בְּתַפְלָה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְלֵם עוֹמֵד

מכסא דין ויושב על כסא רחמים, בזמן שהם עומדים עם השכינה בגלות וסובלים עליהם כמה דינים וכמה יסורים, שאומרים כי עליה הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה.

טקסט התיקונים

וכד בר נש מצלי, צריך בקדמיתא לנחתא קודשא בריה הוא דאיהו יהו"ה בקריאת שמע, וליה אמרין שמע ישראל, בכל שבתות ולימין טבין, בגין דיומין דחול תרעא דהיכלא פנימאה איהי סתימא, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) כה אמר אדנ"י אלהי"ם שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה, ואמאי בגין דמטטרון שליט עליהו, וביום השבת דייתי בעלה יפתח, וכן ביום החדש יפתח, ובגין דא, כד נחית בר נש יהו"ה בקריאת שמע, צריך לנחתא ליה באדנ"י, דאיהו בפנימיה, ובגין דא אדנ"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

תרגום לעברית

וכשאדם מתפלל, צריך בהתחלה להוריד את הקדוש ברוך הוא, שהוא יהו"ה, בקריאת שמע, ואין אומרים שמע ישראל בכל שבתות וימים טובים, משום שבמים של חל, שער ההיכל הפנימי הוא סתום. זהו שכתוב כה אמר אדנ"י אלהי"ם שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה, ולמה? משום שמטטרון שולט עליהם, וביום השבת שיבא בעלה יפתח, וכן ביום החדש יפתח, ומשום זה, כשמוריד אדם יהו"ה בקריאת שמע, צריך להוריד אותו באדנ"י, שהוא בפיו, ומשום זה אדנ"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

דַתְלַת צְלוֹתִין אֵינוֹן בְּשֶׁבֶת, וּרְבִיעָא צְלוֹתָא דְמוֹסָר, צְלוֹתָא דְעֶרְבִית אַתָּה קִדְשָׁתָּ, וְדָא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, דְאִיהִי מְסֻטָּרָא דְשָׁמַאלָא, דְתַמָּן לִינְאִי, דְאֶתְמַר בְּהוֹן וְקִדְשָׁתָּ אֶת הַלּוּיִם, צְלוֹתָא דְשַׁחֲרִית יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, וְדָא נִשְׁמַת כָּל חֵי, דְאִיהִי אִימָא עֲלָא, עֲלָה אֶתְמַר (תהלים סח יד) אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפָתִים, אַל תִּקְרִי אִם אֶלָּא אִם, דְעֲלָה אֶתְמַר (בראשית כח יא) וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא, בְּאַתְרֵי דִישׁ כ"ב אֶתְוֹן דְאֹרִייתָא שְׂכִיבַת תַּמָּן, זַכָּאָה אִיהִי פּוּמָא, דְאֹרִייתָא דְהֵיאָא שְׁעָתָא שְׂכִיבַת תַּמָּן.

תרגום לעברית

שְׁשֵׁלֶשׁ תַּפְלוֹת הֵן בְּשֶׁבֶת, וּרְבִיעִית תַּפְלַת מוֹסָר, תַּפְלַת עֶרְבִית אַתָּה קִדְשָׁתָּ, וְזוֹ שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה שֶׁהִיא מֵצֵד הַשְּׁמַאל, שְׁשֵׁם הַלּוּיִם, שְׁנַאֲמַר בָּהֶם וְקִדְשָׁתָּ אֶת הַלּוּיִם. תַּפְלַת שַׁחֲרִית, יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, וְזֶה נִשְׁמַת כָּל חֵי, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, עֲלִיָּה נֶאֱמַר אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפָתִים, אַל תִּקְרִי אִם אֶלָּא אִם, שְׁעָלִיָּה נֶאֱמַר וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא, בְּמָקוֹם שֵׁישׁ כ"ב אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, שׁוֹכְכַת שָׁם. אֲשֶׁרִי הוּא הַפֶּה שֶׁהַתּוֹרָה שֶׁל אוֹתָהּ שְׁעָה שׁוֹכְכַת שָׁם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"ד ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

צְלוֹתָא תַלִּיתָאָה אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, דָּא יְהוֹ"ה עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאַחִיד בְּתַרְוִיָּהּ, וְאֵינוֹן נִשְׁמָה יְתִירָה וְרוּחַ יְתִירָה וְנֶפֶשׁ יְתִירָה, נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּעֶרְבִי שֶׁבֶת, אַתָּה קִדְשָׁתָּ, נִשְׁמָה יְתִירָה נִשְׁמַת כָּל חֵי, דְאֶתְמַר בָּהּ יִשְׁמַח מֹשֶ�ה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, רוּחַ יְתִירָה אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְאַפְתַּח פִּימוֹי בְּתַלַּת צְלוֹתִין, לְקַבְּלָא

התפלה השלישית, אתה אחד ושםך אחד, זה יהו"ה העמוד האמצעי שאוחז בשניהם, והן נשמה יתרה ורוח יתרה ונפש יתרה. נפש יתרה בערב שבת - אתה קדשת. נשמה יתרה - נשמת כל חי, שנאמר בה ישמח משה במתנת חלקו. רוח יתרה - אתה אחד ושםך אחד. אשרי הוא מי שפותח את פיו בשלש תפלות לקבל אותם בשבת. תפלת מוסף זה צדיק, שכולל את כל התפלות, ובו אומרים בתפלת מוסף כתר יתנו לך יהו"ה אלהינו, והכתר הוא כתר עליון, יהו"ה אלהינו - אבא ואמא, וקדוש קדוש קדוש - שלשת האבות, יהו"ה צבאו"ת - ברית מילה ושתי ירכים של אמת, מלא כל הארץ כבודו זו שכינה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.